

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Reglerne om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret, saaledes som de findes i den nugældende Lov Nr. 123 af 18. April 1925, hviler paa fælles nordiske Forarbejder og er i det væsentlige overensstemmende med de i Norge og Sverige gældende Love. Da den saaledes bestaaende nordiske Retsenhed paa Statsborgerrettens Omraade maa anses for et betydeligt Gode, bør en generel Revision af de gældende Regler ikke ske uden i Samarbejde med de andre nordiske Lande. Det foreliggende Lovforslag tilsigter derfor alene at raade Bod paa visse Mangler, der er en Følge af de her i Landet bestaaende særlige Forhold, uden iøvrigt at ændre Principperne i den gældende Lovgivning. Om en norsk provisorisk Anordning af 17. August 1945 henvises til Bilaget.

Ifølge Grundlovens § 50 kan ingen Udlænding faa Indfødsret uden ved Lov. I Overensstemmelse med denne Forskrift kan en Udlænding erhverve dansk Indfødsret enten ved individuel Naturalisation eller derved, at han opfylder de i Loven af 1925 indeholdte generelle Betingelser for uden Myndighedernes Medvirken at erhverve Indfødsret.

Disse sidstnævnte Betingelser er fastsat med normale Forhold for Øje, og de Misbrug eller uheldige Resultater, som kan være en Følge af Lovens generelle Forskrifter, spiller som Regel en saa ringe talmæssig Rolle, at de ikke kan opveje Fordelene ved disse Forskrifter.

Dette gælder navnlig de to vigtige Regler i 1925-Lovens §§ 2 og 3. Efter § 2 erhverver et udenlandsk Barn, der er født her i Riget og forblevet her til det fyldte 19. Aar, uden videre dansk Indfødsret, medmindre det i Løbet af det sidste Aar erklærer ikke at ville være dansk. Efter § 3 erhverver en udenlandsk Kvinde, der gifter sig med en dansk Mand, uden videre Indfødsret, og det samme gælder de Børn, som Ægtefællerne maatte have sammen inden Giftermaalet.

Reglen i 1925-Lovens § 2 hviler paa to afgørende Forudsætninger. Den ene er, at den danske Stat selv er Herre over, hvilke Udlændinge der har Ophold her i Landet, saaledes at den ved i Tide at bringe Opholdet til Ophør kan hindre, at en her født Udlænding i Strid med det danske Sam-

funds Interesser bliver dansk Statsborger. Denne Forudsætning er paa afgørende Maade bristet, for saa vidt det drejer sig om tyske Statsborgeres Ophold her i Landet i Tiden efter den 9. April 1940. For det andet forudsætter Reglen, at de paagældende Personer gennem deres Opvækst i Danmark har opnaaet en saadan Tilknytning til det danske Samfund og dansk Kultur, at det er naturligt at tillægge dem dansk Indfødsret. Ogsaa denne Forudsætning har i meget vidt Omfang svigtet for Tyskeres Vedkommende. Gennem tysk-nazistisk Skolegang, gennem Medlemsskab i Hitler-Jugend og lignende Organisationer og i det hele taget gennem en yderliggaaende Aktivering af de her bosatte Tyskeres tysk-nationale Indstilling har man bevidst modarbejdet en Paavirkning i dansk Aand og bestræbt sig for at bevare de paagældende som Medlemmer af det tyske Folk.

Reglen i 1925-Lovens § 3 har som Forudsætning, at Ægteskaber som alt overvejende Regel indgaas uden Hensyn til det statsborgerlige Forhold. Normalt vil en udenlandsk Kvinde ikke indgaa Ægteskab med en dansk Mand alene for derved at opnaa dansk Indfødsret. Og paa den anden Side vil en dansk Mands Giftermaal med en fremmed Kvinde sjældent staa i Sammenhæng med særlige politiske Forhold. Hvor det imidlertid drejer sig om tyske Kvinder, er disse to Forhold paa afgørende Maade ændret efter den 9. April 1940. Et ikke ubetydeligt Antal danske S.S.-Mænd o. lign. har under deres Ophold i tyske Uddannelseslejre m. v. indgaaet Ægteskab med kvindelige S.S.-Medlemmer eller andre tyske Kvinder af udsøgt nazistisk Sindelag. Det maa antages, at disse Mænd og Kvinder ikke har tillagt den danske Indfødsret særlig Betydning, idet de snarere med en tysk Sejr for Øje har regnet med, at Manden som Følge af sin tyske Krigstjeneste vilde blive tysk Statsborger og saaledes komme til at tilhøre „Herrefolket“. Efter Tysklands Nederlag er disse Kvinder imidlertid blevet interesseret i at gøre deres ved Ægteskabet erhvervede danske Indfødsret gældende, bl. a. for i Kraft af denne Ret at faa Mulighed for at tage Ophold her i Landet. Et normalt ægteskabeligt Samliv, hvorved Kvinden kunde være paavirket i dansk Retning, har